

Arrest

nr. 315 981 van 5 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46 / 1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 19 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 september 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen België binnen op 3 maart 2024 en verzoekt op 25 maart 2024 om internationale bescherming. Op 14 juni 2024 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 17 juni 2024 aangetekend naar verzoeker wordt verstuurd, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger van Georgische origine. U bent orthodox christen. U bent geboren in Zugdidi. U woonde in Zugdidi tot twee maanden voor uw vertrek uit Georgië. De laatste twee maanden voor uw vertrek woonde u in Tbilisi. U was worshipper master van de Batumi loge bij de vrijmetselarij in Georgië. U was ook lid van de Rotary Club in Georgië. U bezat daarnaast verschillende bedrijven in Zugdidi.

U verklaarde dat u een intern conflict kende inzake uw activiteiten binnen de vrijmetselarij. Dit beperkte zich louter tot een interne discussie omwille van een verschil in visie. Daarnaast kende u problemen met vier personen verbonden aan Bidzina Ivanishvili, namelijk K. M., K. S., K. G. en D. S. Ze wouden namelijk uw bedrijven overnemen, maar u weigerde dit. In 2021 werd er een maatregel genomen in de buurt van uw winkel waardoor het verkeer werd omgeleid en u verlies leed. U werd ook regelmatig gecontroleerd door de dienst voedselveiligheid. In 2023 kwam er een persoon met criminele mentaliteit langs, B. G., en hij vroeg u een bepaald bedrag. Vanaf 2022 tot 2023 werd er ook vaak controle gehouden over uw boekhouding. In februari 2023 werd u meegenomen door de veiligheidsdienst naar Tbilisi. U werd daar onrechtmatig vastgehouden voor 24u. Daarna lieten ze u vrij en gaven ze u het advies overeen te komen met de mensen van Ivanishvili. Op 25 maart 2023 werd u via B. K. naar D. S. gebracht. Hij vroeg u opnieuw uw bedrijven af te geven, maar u weigerde opnieuw. Hierna vertelde hij u dat hij zomaar uw bedrijven zou kunnen afnemen en bedreigde hij u met de dood. Na dit incident diende u een klacht in bij het parket en de businessombudsdienst. U hoorde niks van de ombudsdienst en bij het parket werd u enkel uitgenodigd voor een gesprek. In juni 2023 had u een ontmoeting met D. S. en S. K. U werd er fysiek aangeraakt en ze waren ontevreden omwille van de klacht die u indiende. Na juni 2023 werden al uw huurcontracten eenzijdig geannuleerd. Eind juli werd uw laatste bedrijf van u afgenomen. U bezat toen wel nog een aandeel in een brandstofbedrijf, maar in december 2023 werden een deel van uw wagons tegengehouden door de douane. D. S. vroeg ook bij uw partners naar uw deel van het bedrijf. Vervolgens dook u onder in Tbilisi waar u pas twee maanden later kon vertrekken aangezien u zich onwel voelde. Op 3 maart 2024 werd u op de luchthaven grondig gecontroleerd voor u kon vertrekken.

U verliet Georgië op 3 maart 2024 en reisde via het vliegtuig naar België waar u aankwam op 3 maart 2024. Op 25 maart 2024 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. U probeerde op 11 maart naar Ierland door te reizen, maar dit lukte niet aangezien u geen visum had. Na uw vertrek is de assistent van D. S. langs geweest bij uw vader om te vragen waar u was.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: uw originele paspoort, uw originele rijbewijs, originele documenten m.b.t. uw lidmaatschap bij de vrijmetselarij in Georgië, een originele brief aan de commissie van de vrijmetselarij in Georgië, een originele brief aan de EU-ambassadeur van Georgië, een kopie van de documenten m.b.t. de inkomsten en uitgaven van uw bedrijven, een kopie van de documenten m.b.t. uw lidmaatschap bij de Rotary Club, een kopie van de documenten m.b.t. de registratie van uw bedrijven, een kopie van een mail die stelt dat u geen info kon verkrijgen over uw bedrijf, foto's van u en uw bedrijven, foto's van uw activiteiten bij de vrijmetselarij, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van het geboortecertificaat van uw kind, een kopie van uw geboortecertificaat, een originele tekening van een plan van uw winkels dat u tekende tijdens het persoonlijk onderhoud, een kopie van de contracten van uw bedrijven, een kopie van de klacht die u neerlegde bij het parket, een kopie van de klacht die u neerlegde bij de ombudsdienst, een link naar een video waarin een parlementslid uit Georgië zich uitspreekt over de vrijmetselarij en links naar algemene informatie over de personen waarmee u problemen kende en hun invloed in Georgië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalde bij DVZ aan dat u zich niet goed voelde door alles wat u meemaakte en door uw leven op straat (verklaring DVZ, nr. 29). Er werd u gevraagd of u zich bij aanvang van het persoonlijk onderhoud fysiek en mentaal in staat voelde het interview te doen en u bevestigde dit en verklaarde zich beter te voelen dan toen u aankwam in België (CGVS 1, p. 2). Er werd u gemeld dat u tijdens het persoonlijk onderhoud steeds mocht aangeven als u nood had aan een pauze (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2). Verder kende het persoonlijk onderhoud ook telkens een normaal verloop en bevestigde u op het einde dat u al uw asielmotieven had kunnen uiteenzetten (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 17). Er drongen zich geen bijzondere steunmaatregelen op tijdens het persoonlijk onderhoud. Uit niets blijkt dat u niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u Georgië verlaten hebt uit vrees gearresteerd of vermoord te worden door de personen verbonden aan Ivanishvili.

Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Belgische Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

*Ten eerste haalde u aan **lid te zijn van de vrijmetselarij in Georgië en hierdoor mogelijks problemen zou kunnen kennen** in geval van een terugkeer (CGVS 1, p. 7). U wist dit echter **niet aannemelijk** te maken en baseerde u hieromtrent louter op blote beweringen. U haalde namelijk zelf aan dat niemand in de gemeenschap op de hoogte was van uw lidmaatschap (CGVS 1, p. 7). U haalde daarnaast aan dat er mogelijks in de toekomst problemen zouden kunnen ontstaan rond uw lidmaatschap aangezien het niet geaccepteerd wordt door de huidige overheid in Georgië (CGVS 1, p. 7; CGVS 2, p. 3). U baseert zich hiervoor louter op een video waarin een parlamentslid zich negatief uit over de vrijmetselarij (CGVS 2, p. 3). Dit betreft echter slechts één verklaring van een parlamentslid en wijst er nergens op dat de volledige Georgische overheid problemen heeft met leden van de vrijmetselarij. Ook toont dit niet aan dat er sprake zou zijn van vervolging ten aanzien van deze leden van de vrijmetselarij. U kende in het verleden daarnaast louter problemen met andere leden uit de vrijmetselarij die zich beperkten tot verbale discussies (CGVS 1, p. 7). U wist dus niet aannemelijk te maken dat u omwille van uw lidmaatschap bij de vrijmetselarij te maken zou krijgen met vervolging.*

*Daarnaast haalde u ook aan **lid te zijn van de Rotary Club**. U verklaarde dat de Georgische overheid hier mogelijks verdacht naar kijkt aangezien deze club zich soms negatief uit over de Georgische overheid en samenkomt voor verschillende activiteiten (CGVS 1, p. 4). U koppelde hieraan echter geen vrees tot vervolging en ook blijkt nergens uit dat leden van deze club zouden worden gevisieerd door de Georgische autoriteiten.*

*Tevens kende u problemen met de personen verbonden aan Ivanishvili. Echter kunnen er **twijfels worden geuit bij de ernst van de door u vooropgestelde problemen**. Zo besliste u pas te vluchten op 3 maart 2024 terwijl u de grootste problemen kende in februari 2023 tot juni 2023 toen u werd aangehouden door de veiligheidsdienst en werd bedreigd met de dood door de personen van Ivanishvili (CGVS 1, p. 12). Hierna gebeurden er geen noemenswaardige incidenten meer die stellen dat u zou moeten vrezen voor vervolging in Georgië. De concrete aanleiding voor uw vertrek is bijgevolg niet duidelijk en er is dus sprake van een laattijdig vertrek (CGVS 2, p. 15). Hiermee geconfronteerd verklaarde u dat u zelf vond dat u niet te laat vluchtte uit Georgië en de laatste twee maanden voor uw vertrek onwel was waardoor u niet kon vluchten (CGVS 2, p. 15). Ook zou u nog geprobeerd hebben zoveel mogelijk geld uit het brandstofbedrijf te halen en u uw vertrek eerst wou voorbereiden (CGVS 2, p. 16). Dit biedt echter geen verklaring aangezien u eerder had kunnen vluchten. Het is bovendien weinig aannemelijk dat u het risico nam nog enkele maanden in Georgië te blijven louter omwille van deze financiële belangen. Op deze manier kon u namelijk opnieuw de negatieve aandacht trekken van de personen waarmee u problemen kende door terug een belang te nemen in een bedrijf. U verklaarde namelijk zelf dat u ervan bewust was dat u moest vluchten (CGVS 2, p. 16). Dit alles geeft allerm minst blijk van een vertrek uit Georgië omwille van een dringende nood aan internationale bescherming.*

Verder is het vreemd dat u in de periode dat u nog in Georgië was niet reeds werd vermoord of gearresteerd. U vreest namelijk bij terugkeer vermoord of gearresteerd te worden, maar sinds juli 2023 kreeg u al geen concrete bedreigingen meer (CGVS 1, p. 12). Bovendien bleef u er gewoon werken in het brandstofbedrijf tot december 2023 en zouden er enkel wagons zijn tegengehouden door de douane (CGVS 1, p. 15). Indien ze u hadden willen arresteren of vermoorden waren er dus reeds voldoende kansen om dit te doen aangezien u nog zichtbaar actief was in Georgië. U schetst daarnaast het beeld dat ze veel invloed hebben in Georgië via Ivanishvili dus er kan verwacht worden dat ze in deze periode dan al stappen zouden hebben ondernomen indien ze u werkelijk wouden laten arresteren of vermoorden (CGVS 1, p. 8, 16; CGVS 2, p. 4-5, 17).

Ook toen u in België aankwam wachtte u bijna één maand vooraleer u een verzoek tot internationale bescherming indiende. U haalde aan dat u eerst alle opties wou bekijken en u ook enige periode ziek was waardoor u zo lang wachtte (CGVS 1, p. 6-7). Echter verklaarde u wel naar een wijnwinkel een Frankrijk te zijn geweest vooraleer u asiel aanvraagde (CGVS 1, p. 6; CGVS 2, p. 1). Daarnaast probeerde u naar Ierland te reizen nadat u ongeveer een week in België was (CGVS 1, p. 6). U bekeek uw opties ook reeds voor geruime periode in Georgië waardoor verwacht kon worden dat u reeds voldoende geïnformeerd was bij uw aankomst in België (CGVS 2, p. 16). Indien u vreest voor vervolging in uw land van herkomst kan verwacht worden dat u zo snel mogelijk een verzoek tot internationale bescherming indient in een veilig land. Dat u eerst nog

beslist wijn te gaan kopen en andere opties te bekijken geeft allerm minst blijk van een dringende nood aan internationale bescherming in uw hoofde.

Daarnaast verklaarde u grondig te zijn gecontroleerd bij uw vertrek uit Georgië. U toonde echter niet aan dat deze controle verbonden was aan de problemen die u zou hebben gekend in Georgië. U verklaarde namelijk dat ze u louter grondig controleerden en terwijl telefoneerden (CGVS 2, p. 16). U kon echter niet zeggen wat er werd gezegd toen ze telefoneerden waardoor u zich louter baseert op vermoedens dat dit zou verbonden zijn aan uw problemen met de personen verbonden aan Ivanishvili (CGVS 2, p. 16). Er is bijgevolg geen sprake van vervolging in uw hoofde. U kon bovendien na de controle gewoon legaal uit Georgië reizen (CGVS 2, p. 16).

Tot slot kon u **niet aannemelijk maken dat u niet zou kunnen rekenen op de nodige bescherming in Georgië**. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U slaagde er niet in aannemelijk te maken dat u alle redelijk en realistisch van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Zo diende u louter één klacht bij het parket en één klacht bij de businessombudsdienst in (CGVS 1, p. 15). Verder overwoog u geen andere opties zoals ngo's of andere niet-overheidsinstanties zoals Public Defender die u zouden kunnen ondersteunen (CGVS 1, p. 15; CGVS 2, p. 11). U verklaarde namelijk dat het toch geen zin zou hebben (CGVS 1, p. 15; CGVS 2, p. 11). Echter blijkt het tegenovergestelde uit de beschikbare informatie die hierboven reeds werd besproken. Ook deed u nooit beroep op een advocaat en u gaf hiervoor de reden dat u geen tijd meer had (CGVS 2, p. 11). Uw problemen begonnen echter al geruime tijd voor uw vertrek waardoor u dus tijd genoeg had een advocaat te contacteren inzake uw problemen. Uw gebrek aan het zoeken naar mogelijkheden tot het verkrijgen van de nodige ondersteuning en bescherming zorgen ervoor dat u niet aannemelijk kon maken dat u niet zou kunnen rekenen op de nodige ondersteuning en bescherming in Georgië.

Daarnaast informeerde u zich nooit verder naar de klacht die u indiende bij de businessombudsdienst (CGVS 2, p. 10). U haalde aan dat de hulp bij de businessombudsdienst ineffectief was en er geen reactie kwam van hen (CGVS 2, p. 10). Wanneer u gevraagd werd waarom u zich dan zelf niet verder actie ondernam inzake deze klacht gaf u geen duidelijk antwoord op deze vraag en zei u louter dat u zich onbeschermd voelde en niemand u geloofde (CGVS 2, p. 10-11). Dit biedt geen verklaring op waarom u zich niet verder informeerde. Dat u zich niet verder informeerde inzake deze klacht zorgt er tevens voor dat u niet aannemelijk kon maken dat u niet zou kunnen rekenen op bescherming in Georgië.

Tevens is het frappant dat u nooit stappen ondernam tegen de onrechtmatige vasthouding door de veiligheidsdiensten (CGVS 2, p. 9). U haalde aan dat niet-overheidsorganisaties geen tijd hebben hiervoor en eigenlijk ook niet veel kunnen doen (CGVS 2, p. 9). Uit de beschikbare informatie die hierboven reeds werd besproken blijkt nochtans dat er effectief organisaties zijn in Georgië die u hierin hadden kunnen

ondersteunen. Dat u na dit incident geen beroep deed op de hulp van een niet-overheidsinstantie zorgt ervoor dat u niet aannemelijk kon maken dat u niet zou kunnen rekenen op de nodige bescherming in Georgië.

Bovendien is het zeer vreemd dat u nooit stappen ondernam toen uw bedrijven van u werden afgenomen (CGVS 2, p. 12). U wist zelfs van bepaalde bedrijven niet op welke basis ze van u werden afgenomen (CGVS 2, p. 12). Dat u ook toen geen beroep deed op een advocaat of Public Defender is zeer frappant (CGVS 2, p. 12). U verklaarde dat dit kwam omdat u geen hoop meer had in rechtvaardigheid (CGVS 2, p. 12). Dit biedt ook opnieuw geen verklaring aangezien uit de beschikbare informatie hierboven blijkt dat u kon worden ondersteund inzake uw problemen. Ook hiermee kon u niet aannemelijk maken dat u niet zou kunnen rekenen op de nodige bescherming in Georgië.

Van een persoon die rechten studeerde, contacten heeft met personen uit deze studies die werkzaam zijn voor verschillende diensten in Georgië, op de hoogte is van de mogelijkheden qua ondersteuning en bescherming in Georgië en zelf ooit werkte voor GYLA, kan verwacht worden dat deze meer stappen ondernam tegen dergelijke incidenten en gebeurtenissen (CGVS 1, p. 1; CGVS 2, p. 4-5, 8, 14-15). U bent namelijk zeer goed op de hoogte van het systeem in Georgië en had dus op zijn minst meerdere mogelijkheden kunnen uitputten om bescherming te verkrijgen. Dat u met uw profiel bijgevolg amper stappen zette zorgt ervoor dat u niet aannemelijk kon maken dat u niet zou kunnen rekenen op de nodige bescherming in Georgië.

Uit hetgeen hieraan vooraf gaat, blijkt dat ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten, namelijk uw originele paspoort, uw originele rijbewijs, originele documenten m.b.t. uw lidmaatschap bij de vrijmetselarij in Georgië, een originele brief aan de commissie van de vrijmetselarij in Georgië, een originele brief aan de EU-ambassadeur van Georgië, een kopie van de documenten m.b.t. de inkomsten en uitgaven van uw bedrijven, een kopie van de documenten m.b.t. uw lidmaatschap bij de Rotary Club, een kopie van de documenten m.b.t. de registratie van uw bedrijven, een kopie van een mail die stelt dat u geen info kon verkrijgen over uw bedrijf, foto's van u en uw bedrijven, foto's van uw activiteiten bij de vrijmetselarij, een kopie van uw huwelijksakte, een kopie van het geboortecertificaat van uw kind, een kopie van uw geboortecertificaat, een originele tekening van een plan van uw winkels dat u tekende tijdens het persoonlijk onderhoud, een kopie van de contracten van uw bedrijven, een kopie van de klacht die u neerlegde bij het parket, een kopie van de klacht die u neerlegde bij de ombudsdienst, een link naar een video waarin een parlementslid uit Georgië zich uitspreekt over de vrijmetselarij en links naar algemene informatie over de personen waarmee u problemen kende en hun invloed in Georgië, kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen.

Uw paspoort, uw geboortecertificaat en uw rijbewijs tonen louter uw identiteit aan wat niet betwist wordt door het CGVS. De documenten m.b.t. uw lidmaatschap bij de vrijmetselarij in Georgië en foto's van uw activiteiten bij de vrijmetselarij tonen louter aan dat u lid bent van de vrijmetselarij in Georgië. De brief aan de commissie van de vrijmetselarij in Georgië en de brief aan de EU-ambassadeur van Georgië tonen louter aan dat er onenigheden waren binnen de vrijmetselarij. De documenten m.b.t. uw lidmaatschap bij de Rotary Club toont louter aan dat u lid bent van deze club. De documenten m.b.t. de inkomsten en uitgaven van uw bedrijven, de documenten m.b.t. de registratie van uw bedrijven, foto's van u en uw bedrijven, tekening van een plan van uw winkels dat u tekende tijdens het persoonlijk onderhoud en de contracten van uw bedrijven tonen louter aan dat u deze bedrijven bezat in Georgië en geven een zicht op de kenmerken en de toestand van deze bedrijven. De mail die stelt dat u geen info kon verkrijgen over uw bedrijf toont louter aan dat u op dat moment geen info kon verkrijgen over uw bedrijf. Uw huwelijksakte en het geboortecertificaat toont louter aan dat u getrouwd bent en een kind heeft. De klacht die u neerlegde bij het parket en de klacht die u neerlegde bij de ombudsdienst tonen louter aan dat u deze klachten neerlegde, wat niet wordt betwist door het CGVS. De link naar een video waarin een parlementslid uit Georgië zich uitspreekt over de vrijmetselarij werd hierboven reeds besproken. De links naar algemene informatie over de personen waarmee u problemen kende en hun invloed in Georgië tonen louter aan dat deze personen bepaalde meningen hebben en bepaalde belangen hebben in Georgië.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoeker kan de verwerende partij niet volgen waar zij in de bestreden beslissing stelt dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat hij nood zou hebben aan bescherming in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), noch aan subsidiaire bescherming. Vervolgens geeft verzoeker een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht en stelt hij dat, in de mate dat er zich contradicties en omissies in zijn verhaal voordoen, zij zeker niet van die aard zijn om tot de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas te besluiten. Hij verwijst ook naar rechtsleer en rechtspraak van de Raad van State in dit verband.

Vervolgens gaat hij in op de overweging van de bestreden beslissing dat hij niet aannemelijk maakt dat hij bij terugkeer naar Georgië problemen zou kunnen kennen als lid van de vrijmetselarij. Concreet merkt hij op dat zijn hoofdvrees niet bestaat uit een vrees omwille van zijn lidmaatschap bij de vrijmetselarij, maar dat dit, gezien de tegenkanting die deze geloofsovertuiging in Georgië kent, een bijkomend risico vormt bij terugkeer. Hij citeert in dit verband uit de verklaringen die hij hierover tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) aflegde. Hij vervolgt dat hij tijdens de twee persoonlijke onderhouds die hij aflegde bij het commissariaat-generaal uitvoerig vertelde over de problemen die de hoofdreken vormden voor zijn vertrek uit Georgië, zijnde de problemen met zijn belagers (D. S., K. S., K. M. en K. G.) omwille van zijn goed draaiende zaken. Volgens verzoeker heeft de verwerende partij allerm minst onderzoek gevoerd naar deze problematiek en de betrokken personen. In deze citeert hij verklaringen die hij tijdens zijn tweede persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal aflegde.

Voorts hekelt verzoeker dat de commissaris-generaal oordeelt dat de problemen veroorzaakt door de personen verbonden aan Ivanishvili niet ernstig zijn. Verzoeker betoogt dat het opvalt dat de verwerende partij, hoewel zij de problemen met de personen verbonden aan Ivanishvili niet als ongeloofwaardig beschouwt, op geen enkel moment onderzocht wie deze personen zijn, welke banden zij hebben met de huidige overheid, voornamelijk met Ivanishvili, hoe gevaarlijk zij kunnen zijn en of zij effectief over macht en controle beschikken in het land. Verzoeker stelt dat deze mensen enorm veel connecties (zelfs tot in Rusland) hebben en veel invloed kunnen uitoefenen op zaken zoals politieonderzoeken tot rechterlijke beslissingen en dat hun belangen voornamelijk in de regio Samegrelo liggen en Zugdidi – de plaats waarvan hij afkomstig is – de hoofdstad van deze regio is. Hij voegt hieraan toe dat de regel binnen dergelijke criminele clans is dat als een persoon niet tot hen behoort, zij deze persoon zullen dwarsbomen met alle mogelijke middelen en alles van deze persoon zullen afnemen. Onder verwijzing naar zijn verklaringen tijdens het eerste persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal, onderstreept verzoeker dat dit ook bij hem gebeurde. Verzoeker vervolgt dat zijn belagers bekend staan omwille van hun criminele achtergrond en hun banden met de huidige regering. Luidens het verzoekschrift zijn er rapporten van ngo's beschikbaar waarin deze namen voorkomen en maakt zelfs de eigen COI Focus van de verwerende partij melding van de invloed van Ivanishvili op de belangrijkste instanties van het land. Verzoeker besluit dat de verwerende partij de achtergrond van zijn belagers had moeten controleren en beschikbare informatie over hen, alsook over hun invloeden en contacten, had moeten verzamelen, gelet op het voorgaande en het gegeven dat dit de essentiële personen zijn in zijn vrees, doch dat zij hierover met geen enkel woord rept en er niets hieromtrent in het administratief dossier terug te vinden is. Verder benadrukt verzoeker dat hij vijf verschillende artikels bij zijn verzoekschrift voegt waaruit duidelijk blijkt dat het om personen gaat die een grote invloed kunnen uitoefenen op het economisch leven in Georgië. Onder verwijzing naar deze artikels, biedt hij enige verduidelijking over de invloed van bepaalde van zijn belagers. Gelet op het voorgaande, kan volgens verzoeker niet anders worden besloten dan dat de desbetreffende personen crimineel en corrupt zijn met veel macht en invloed in Georgië en voornamelijk in de regio waarvan hij afkomstig is. Verzoeker voegt hier nog aan toe dat zijn belagers onder het mom van businessmensen zaken doen op hun eigen criminele manier, dat zij personen eerst moreel en psychologisch onder druk zetten en als dat niet lukt zij het met man en macht doen, dat zij hem vernederd, meermaals bedreigd en alles afgenomen hebben en dat dit geleidelijk over een aantal maanden tijd gebeurde.

Waar de verwerende partij verzoeker verwijt dat hij Georgië niet veel eerder heeft verlaten, betoogt verzoeker – onder verwijzing naar zijn verklaringen bij het commissariaat-generaal – dat hij eerst nog heeft geprobeerd om via zijn eigen contacten in het land van herkomst zowel in de politieke als in de zakenwereld hulp te bekomen, maar dat hij wegens de grote psychologische druk is bezweken en in een zware depressie belandde. Hij vervolgt dat hij *quasi* niet meer kon functioneren, dat hij om te bekomen van al het psychisch lijden even alleen onderdook in een appartement van zijn vriend in Tbilisi, dat hij bovendien nog hoopvol was om een deel van zijn bedrijven te kunnen redden, hetgeen uiteindelijk onsuccesvol bleek te zijn en dat hij uiteindelijk geen andere uitweg meer zag dan Georgië te verlaten. Tevens is verzoeker het niet eens dat hem verweten wordt een maand gewacht te hebben na zijn aankomst in België om internationale bescherming te verzoeken. In deze benadrukt verzoeker dat hij eens hij in België toekwam, gelet op de opvangcrisis, als alleenstaande man geen opvang kon krijgen, waardoor hij zelf een oplossing moest bedenken en moest nadenken over zijn volgende stappen. Hij stelt dat hij van plan was om verder te reizen naar Groot-Brittannië (meer specifiek Ierland) dan wel de Verenigde Staten. Hij vervolgt dat zijn connecties (in de tussentijd) bereid waren om hem te helpen om alhier voet aan de grond te krijgen en dat hij de eerste drie weken in België bij hen kon verblijven. Zijn connecties in België zouden hem, aldus verzoeker, eveneens helpen om door te reizen naar Ierland. Volgens verzoeker bleek dit een onmogelijke opdracht waardoor hij uiteindelijk alsnog besloot om internationale bescherming in België te verzoeken.

Tot slot gaat verzoeker in op de overweging van de bestreden beslissing dat er in zijn hoofde nationale bescherming voorhanden zou zijn. Onder verwijzing naar de verklaringen die hij in dit verband aflegde bij het commissariaat-generaal, benadrukt verzoeker dat hij geprobeerd heeft om een klacht in te dienen, maar dat er tot op heden geen enkele beweging in zijn dossier blijkt te zijn. Hij vervolgt dat hij geen gehoor kreeg bij de diensten en dat hij, gelet op het feit dat zijn belagers banden hebben met Ivanishvili, nooit effectieve bescherming zal kunnen bekomen. Verzoeker meent tevens dat uit (geciteerde passages uit) de COI Focus “Georgië – algemene situatie” van 11 december 2023 blijkt dat er sprake is van een “*blijvende en verslechterende crisis*” in het rechtswezen. Onder verwijzing naar diezelfde COI Focus oppert verzoeker dat de veiligheidsdiensten eveneens sterk politiek beïnvloed blijven door de partij Georgische Droom. Er kan – aldus verzoeker – dan ook bezwaarlijk worden verwacht dat de Georgische autoriteiten op een objectieve en eerlijke manier de klacht van een tegenstander, zoals hemzelf, zullen behandelen. Hij stelt dat hij zal blijven proberen om informatie te bekomen over zijn klachtneerlegging en, indien hij iets verneemt, dit aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) zal meedelen.

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, subsidiair om de bestreden beslissing te hervormen en hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst subsidiair om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog verschillende internetartikels bij het voorliggende verzoekschrift (stuk 3).

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van artikel 1 van het Verdrag van Genève,

zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. In de mate dat verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.5. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijk geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl.St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U haalde bij DVZ aan dat u zich niet goed voelde door alles wat u meemaakte en door uw leven op straat (verklaring DVZ, nr. 29). Er werd u gevraagd of u zich bij aanvang van het persoonlijk onderhoud fysiek en mentaal in staat voelde het interview te doen en u bevestigde dit en verklaarde zich beter te voelen dan toen u aankwam in België (CGVS 1, p. 2). Er werd u gemeld dat u tijdens het persoonlijk onderhoud steeds mocht aangeven als u nood had aan een pauze (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2). Verder kende het persoonlijk onderhoud ook telkens een normaal verloop en bevestigde u op het einde dat u al uw asielmotieven had kunnen uiteenzetten (CGVS 1, p. 17; CGVS 2, p. 17). Er drongen zich geen bijzondere steunmaatregelen op tijdens het persoonlijk onderhoud. Uit niets blijkt dat u niet in staat zou geweest zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure internationale bescherming.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar zijn land van herkomst, Georgië, te worden gearresteerd of vermoord door personen verbonden aan Ivanishvili, die het gemunt heeft op verzoekers ondernemingen. Daarnaast maakt verzoeker melding van zijn lidmaatschap bij de vrijmetselarij en de Rotary Club in Georgië. Voor de samenvatting van de vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting niet wordt betwist door verzoeker.

Blijkens de bestreden beslissing is verzoeker er niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van het Verdrag van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken. Vooreerst (i) wist verzoeker niet aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn lidmaatschap bij de vrijmetselarij in Georgië mogelijks problemen zou kunnen kennen in geval van een terugkeer. Voorts (ii) blijkt verzoeker ook geen vrees voor vervolging te hebben

omwille van zijn lidmaatschap bij de Rotary Club in Georgië. Verder (iii) kunnen er, omwille van verschillende redenen, twijfels worden geuit bij de ernst van de door verzoeker vooropgestelde problemen met de personen verbonden aan Ivanishvili. Zo (a) besliste verzoeker pas uit Georgië te vluchten op 3 maart 2024, terwijl hij de grootste problemen kende in februari 2023 tot juni 2023. Ook (b) is het vreemd dat hij in de periode dat hij nog in Georgië was nadat de laatste bedreigingen geuit werden niet reeds vermoord of gearresteerd werd. Daarbij komt nog (c) dat verzoeker na zijn aankomst in België bijna één maand wachtte vooraleer hij een verzoek om internationale bescherming indiende en eerst andere opties bekeek. Bovendien (d) merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker niet aantoont dat de grondige controle op de luchthaven in Georgië bij zijn vertrek verbonden was aan de problemen die hij zou hebben gekend in Georgië en dat verzoeker na de controle gewoon legaal uit Georgië kon reizen. Daarnaast (iv) merkt de commissaris-generaal op dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij geen beroep kan doen op bescherming voorzien in Georgië. Tot slot (v) kunnen de door verzoeker neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissing vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker er in het voorliggende verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Verzoeker beperkt zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerd vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

2.3.7.2. Na grondige lezing van het dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.7.3. In eerste instantie verklaart verzoeker problemen te hebben met personen verbonden aan de in Georgië invloedrijke figuur Ivanishvili.

2.3.7.3.1. De Raad merkt op dat het gegeven dat verzoeker in Georgië problemen zou kennen met personen verbonden aan Ivanishvili *an sich* niet in twijfel wordt getrokken. In die zin is het niet noodzakelijk om de door verzoeker vermelde personen en hun banden met Ivanishvili verder te onderzoeken. Dat deze personen ook op andere manieren gelinkt zouden zijn aan de Georgische staat, zoals verzoeker in het verzoekschrift stelt, werd dan weer nergens door hem opgeworpen tijdens de administratieve procedure en blijkt ook niet als dusdanig uit de bijgebrachte informatie. Uit deze informatie blijkt wel dat K. M., K. S., K. G. en D. S. (voornamelijk economisch) belangrijke personen zijn in Georgië, doch niet uitsluitend in de regio vanwaar verzoeker afkomstig is en bepaalde meningen en belangen hebben, hetgeen niet betwist wordt.

2.3.7.3.2. Er zijn echter wel een aantal indicaties die de ernst van de door verzoeker aangehaalde problemen ondermijnen.

Ten eerste is de aanleiding van verzoekers vertrek niet duidelijk. Verzoeker besliste immers pas uit Georgië te vluchten op 3 maart 2024 terwijl hij aangaf de grootste problemen te hebben gekend in februari 2023 tot juni 2023, meer bepaald toen hij werd aangehouden door de veiligheidsdienst en met de dood werd bedreigd door personen verbonden aan Ivanishvili (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 6 mei 2024 (hierna: eerste persoonlijk onderhoud), p. 12). Na deze gebeurtenissen tussen februari 2023 en juni 2023 gebeurden er nog een aantal incidenten, zijnde het stopzetten van verzoekers huurcontracten, het afnemen van zijn laatste bedrijf en het tegenhouden van wagons van het bedrijf waarin verzoeker nog aandelen had (*ibid.*, p. 12). Deze incidenten waren echter niet zo ernstig als deze die tussen februari 2023 en juni 2023 plaatsvonden. Na juni 2023 gebeurden er dan weer geen noemenswaardige incidenten meer die een gegronde vrees voor vervolging zouden kunnen doen ontstaan hebben in hoofde van verzoeker. Indien er sprake is van een gegronde vrees voor verzoeker, zou die moeten ontstaan zijn bij de gebeurtenissen tussen februari 2023 en juni 2023. Het feit dat verzoeker nog bijna een jaar wachtte alvorens Georgië te verlaten, doet hierover (en dus ook aan de ernst van de voorgehouden problemen) twijfelen.

Verzoeker slaagt er niet in de toch wel aperte vaststelling in verband met de laattijdige vlucht uit het land van herkomst te vergoelijken. Bij het commissariaat-generaal verklaarde verzoeker enerzijds dat hij zelf vond dat hij niet te laat vluchtte uit Georgië en de laatste twee maanden voor zijn vertrek onwel was waardoor hij niet kon vluchten en anderzijds dat hij nog geprobeerd had zoveel mogelijk geld uit het brandstofbedrijf te halen en hij zijn vertrek eerst wou voorbereiden (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud *d.d.* 24 mei 2024 (hierna: tweede persoonlijk onderhoud), p. 15, 16). In navolging van de verwerende partij merkt de Raad vooreerst op dat het feit dat verzoeker ziek was tijdens de maanden januari en februari 2024, niet kan verschonen waarom hij na zijn grootste problemen die hij tussen februari 2023 en juni 2023 kende nog wachtte tot 3 maart 2024 om uit Georgië te vertrekken. Het kan – in de context van zijn relaas – redelijkerwijze verwacht worden dat hij veel eerder, ook voor de maanden januari en februari 2024 waarin hij ziek zou zijn geweest, Georgië verliet. Waar verzoeker in het verzoekschrift aanhaalt dat hij in een zware

depressie belandde, kan de Raad slechts vaststellen dat dit, alsook de beweerde ziekte zoals aangehaald tijdens de administratieve procedure, met geen enkel begin van bewijs wordt gestaafd. Verder is het weinig aannemelijk dat verzoeker het risico nam nog enkele maanden in Georgië te blijven louter omwille van zijn financiële belangen. Op deze manier kon hij namelijk opnieuw de negatieve aandacht trekken van de personen waarmee hij problemen kende door terug een belang te nemen in een bedrijf. In zoverre verzoeker dit zou trachten te verschonen door te wijzen op het feit dat hij twee maanden voor zijn vertrek ondergedoken leefde in Tbilisi (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 17), merkt de Raad op dat dit slechts twee maanden betreft in de periode tussen het hoogtepunt van zijn problemen (februari 2023 tot juni 2023) en zijn vertrek uit Georgië (3 maart 2024). Bovendien kan gewezen worden op het gegeven dat indien verzoekers belagers werkelijk zoveel invloed hebben (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 8, 16 en notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 4-5, 17), zij hem ook zouden kunnen vinden indien hij ondergedoken leefde in een appartement waarvan hij mede-eigenaar is (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 5),

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat hij eerst nog geprobeerd heeft om via zijn eigen contacten in de Georgische politieke en zakenwereld hulp te bekomen, merkt de Raad op dat verzoeker – mede gelet op het gestelde onder punt 2.3.7.5. van het onderhavig arrest – tijdens de administratieve procedure geen melding maakte van pogingen tot het bekomen van bescherming gedurende de periode tussen juni 2023 en maart 2024.

Ten tweede is het vreemd dat verzoeker in de periode nadat de laatste bedreigingen geuit werden, zijnde in juni 2023 (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 11-12) en zijn vertrek uit Georgië in maart 2024, niet reeds vermoord of gearresteerd werd of minstens onderworpen werd aan een poging hiertoe. Te dezen onderstreept de Raad dat verzoeker in die periode gewoon bleef werken in het brandstofbedrijf tot december 2023 en dat er enkele wagons zouden zijn tegengehouden door de douane (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 15). De commissaris-generaal oordeelt terecht dat, indien verzoekers belagers hem hadden willen arresteren of vermoorden, er dus reeds voldoende kansen waren om dit te doen aangezien hij nog zichtbaar actief was in Georgië. Daarnaast benadrukt de Raad dat verzoeker zelf het beeld schetst dat zijn belagers veel invloed hebben in Georgië via Ivanishvili, waardoor er redelijkerwijze kan verwacht worden dat ze in deze periode dan al stappen zouden hebben ondernomen indien ze verzoeker werkelijk wilden laten arresteren of vermoorden (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 8, 16 en notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 4-5, 17). Ook hier kan het gegeven dat verzoeker gedurende januari en februari 2024, de twee maanden voor zijn vertrek, ondergedoken leefde geen verschoning bieden. In deze kan dienstig verwezen worden naar wat hierboven in dit verband reeds gesteld werd.

Verzoeker verklaart bij het commissariaat-generaal dat zijn belagers sinds zijn vertrek uit Georgië bij zijn vader en zijn burens langsgingen om te vragen waar hij was (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 5 en notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 6). In deze herhaalt de Raad dat verzoekers belagers hem in de periode tussen juni 2023 en zijn vertrek op 3 maart 2024 niet meer hebben opgezocht of bedreigd, noch toen hij ondergedoken leefde, noch toen hij dit niet deed, hetgeen wel verwacht kan worden gelet op de context van het relaas en de vermeende invloed van zijn belagers. Evenmin maakt verzoeker melding dat zij hem via zijn vader of burens trachtten te zoeken in die periode. Dat zij dit nu plots wel zouden doen na zijn vertrek, is dan ook maar weinig aannemelijk.

Ten derde wachtte verzoeker na zijn aankomst in België geruime tijd vooraleer hij een verzoek om internationale bescherming indiende.

In deze stelt de Raad vast dat verzoeker Georgië verliet op 3 maart 2024 en diezelfde dag in België aankwam. Het duurde uiteindelijk tot 25 maart 2024, bijna een maand later, vooraleer verzoeker een verzoek om internationale bescherming indiende. Het geheel van deze vaststellingen druist in tegen de door verzoeker aangehaalde vrees voor zijn leven en nood aan internationale bescherming. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen van de Europese Unie, zich zo snel mogelijk grondig informeert over de beschermingsmogelijkheden en hierna zo snel mogelijk hierop een beroep doet, hetgeen verzoeker evenwel niet heeft gedaan. Verzoekers verklaringen enerzijds dat hij zich genoodzaakt zag Georgië te ontvluchten om zichzelf veilig te stellen, en zijn gedrag anderzijds, meer bepaald dat hij bijna een maand in België was zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, vallen niet met elkaar te rijmen.

De verschoningen die verzoeker in dit verband tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal en in zijn verzoekschrift opwerpt, zijn geenszins afdoende. Zo verklaart verzoeker vooreerst dat hij enige periode ziek was waardoor hij zo lang wachtte (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 6-7). In deze treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoeker tevens verklaarde dat hij op 19 maart 2024 met een vriend naar een wijnwinkel in Frankrijk ging (administratief

dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 6 en notities tweede persoonlijk onderhoud), p. 1). Dit plaatst vraagtekens bij verzoekers bewering dat hij voor het indienen van zijn beschermingsverzoek zo ziek was dat hij niet in de mogelijkheid was eerder een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Verder gaf verzoeker bij het commissariaat-generaal aan dat hij één week na zijn aankomst in België naar Ierland probeerde te reizen, hetgeen niet lukte omdat hij geen visum had, en hij niet zeker was of hij hier of in Ierland – gelet op de sterke Georgische gemeenschap aldaar – om internationale bescherming ging verzoeken (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 6). In het verzoekschrift betoogt verzoeker dat hij, gelet op de opvangcrisis in België waardoor hij geen opvang ging krijgen en bij vrienden moest verblijven, naar Ierland (of elders in Groot-Brittannië of de Verenigde Staten) zou trekken, maar dat dit niet lukte waardoor hij toch in België om internationale bescherming verzocht. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekers bewering in het verzoekschrift, dat hij naar Ierland zou trekken gelet op de opvangcrisis hier, geenszins weerslag vindt in zijn verklaringen tijdens de administratieve procedure, alwaar hij expliciet verklaarde naar Ierland te willen gaan omwille van de Georgische gemeenschap aldaar. Bovendien zou verzoeker pas weten of hij onderdak zou krijgen in België indien hij effectief een verzoek om internationale bescherming indiende. In ieder geval is duidelijk dat verzoeker zijn voorkeur voor het land alwaar hij een beschermingsverzoek indient laat primeren boven het effectief zoeken van internationale bescherming, hetgeen afbreuk doet aan de ernst van zijn vrees en zijn talmen niet kan verschonen. De vaststelling dat verzoeker een week na zijn aankomst in België naar Ierland trachtte te reizen haalt zijn bewering, dat hij voor het indienen van zijn beschermingsverzoek zo ziek was dat hij niet in de mogelijkheid was in België eerder een verzoek om internationale bescherming in te dienen, volledig onderuit.

Dat verzoeker bijna een maand wachtte met het indienen van zijn verzoek om internationale bescherming ondermijnt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d), van de Vreemdelingenwet *in casu* dan ook de ernst van de door hem aangehaalde asielmotieven.

Ten vierde wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende geoordeeld:

“Daarnaast verklaarde u grondig te zijn gecontroleerd bij uw vertrek uit Georgië. U toonde echter niet aan dat deze controle verbonden was aan de problemen die u zou hebben gekend in Georgië. U verklaarde namelijk dat ze u louter grondig controleerden en terwijl telefoneerden (CGVS 2, p. 16). U kon echter niet zeggen wat er werd gezegd toen ze telefoneerden waardoor u zich louter baseert op vermoedens dat dit zou verbonden zijn aan uw problemen met de personen verbonden aan Ivanishvili (CGVS 2, p. 16). Er is bijgevolg geen sprake van vervolging in uw hoofde. U kon bovendien na de controle gewoon legaal uit Georgië reizen (CGVS 2, p. 16).”

Gelet op het gebrek aan enig verweer in het verzoekschrift in dit verband, blijven deze pertinente overwegingen volledig overeind en worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt.

Ten slotte merkt de Raad nog op dat de blote beweringen van verzoeker in het verzoekschrift inzake de algemene handelswijze van zijn belagers geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen inzake de individuele situatie van verzoeker, die wel degelijk de ernst van zijn voorgehouden problemen ondermijnen.

2.3.7.4. Naast zijn hoofdvrees voor de personen verbonden aan Ivanishvili, maakt verzoeker melding van zijn lidmaatschap bij de vrijmetselarij en Rotary Club in Georgië, als reden waarom hij mogelijks problemen zou kunnen kennen in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. In de bestreden beslissing wordt hierover terdege als volgt geoordeeld:

“Ten eerste haalde u aan lid te zijn van de vrijmetselarij in Georgië en hierdoor mogelijks problemen zou kunnen kennen in geval van een terugkeer (CGVS 1, p. 7). U wist dit echter niet aannemelijk te maken en baseerde u hieromtrent louter op blote beweringen. U haalde namelijk zelf aan dat niemand in de gemeenschap op de hoogte was van uw lidmaatschap (CGVS 1, p. 7). U haalde daarnaast aan dat er mogelijks in de toekomst problemen zouden kunnen ontstaan rond uw lidmaatschap aangezien het niet geaccepteerd wordt door de huidige overheid in Georgië (CGVS 1, p. 7; CGVS 2, p. 3). U baseert zich hiervoor louter op een video waarin een parlamentslid zich negatief uit over de vrijmetselarij (CGVS 2, p. 3). Dit betreft echter slechts één verklaring van een parlamentslid en wijst er nergens op dat de volledige Georgische overheid problemen heeft met leden van de vrijmetselarij. Ook toont dit niet aan dat er sprake zou zijn van vervolging ten aanzien van deze leden van de vrijmetselarij. U kende in het verleden daarnaast louter problemen met andere leden uit de vrijmetselarij die zich beperkten tot verbale discussies (CGVS 1, p. 7). U wist dus niet aannemelijk te maken dat u omwille van uw lidmaatschap bij de vrijmetselarij te maken zou krijgen met vervolging.

Daarnaast haalde u ook aan lid te zijn van de Rotary Club. U verklaarde dat de Georgische overheid hier mogelijks verdacht naar kijkt aangezien deze club zich soms negatief uit over de Georgische overheid en samenkomt voor verschillende activiteiten (CGVS 1, p. 4). U koppelde hieraan echter geen vrees tot

vervolging en ook blijkt nergens uit dat leden van deze club zouden worden gevisieerd door de Georgische autoriteiten.”

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, in zijn verzoekschrift volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. Verzoeker erkent zelfs dat zijn hoofdvrees niet bestaat uit een vrees omwille van zijn lidmaatschap bij de vrijmetselarij en weet, door het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen, niet te overtuigen dat de tegenkanting die deze geloofsovertuiging in Georgië zou kennen een bijkomend risico vormt bij terugkeer.

2.3.7.5. De Raad stelt verder vast dat verzoeker, nog daargelaten de voorgaande vaststellingen, alleszins niet aannemelijk maakt dat hij voor wat betreft de voorgehouden problemen geen of onvoldoende beroep kon doen – of bij een eventuele herhaling/verderzetting van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zou kunnen doen – op de hulp en/of bescherming voorzien in Georgië.

In dit verband wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recentste “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 11 december 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht

om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werpt hier geen ander licht op. De algemene informatie waarnaar hij in het verzoekschrift verwijst teneinde de beschermingsmogelijkheden in Georgië op de korrel te nemen, betreft de voormelde COI Focus van 11 december 2023 zelf waarin terdege wordt erkend dat er sprake is van een “*backslide of democracy*”, gelet op de aanhoudende politieke spanningen en het uitblijven van hervormingen van het rechtssysteem en de nog steeds aanwezige corruptie, maar dat er, niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, in het algemeen nog steeds gesteld kan worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij moet aantonen dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming. Hij slaagt hier evenwel niet in.

De Raad stelt vast dat verzoeker louter één klacht bij het parket en één klacht bij de businessombudsdienst indiende (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 11). Verzoeker verklaart dat hij werd uitgenodigd op het parket, maar daarna niet verder geholpen werd, noch bij het parket, noch bij de businessombudsdienst (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 15 en notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 10). De Raad merkt echter op dat verzoeker ook, ondanks de gestelde bewering daartoe in het verzoekschrift, tot op heden geen poging ondernam om zich verder te informeren over de ingediende klachten. Te dezen overweegt de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“U haalde aan dat de hulp bij de businessombudsdienst ineffectief was en er geen reactie kwam van hen (CGVS 2, p. 10). Wanneer u gevraagd werd waarom u zich dan zelf niet verder actie ondernam inzake deze klacht gaf u geen duidelijk antwoord op deze vraag en zei u louter dat u zich onbeschermd voelde en niemand u geloofde (CGVS 2, p. 10-11). Dit biedt geen verklaring op waarom u zich niet verder informeerde. Dat u zich niet verder informeerde inzake deze klacht zorgt er tevens voor dat u niet aannemelijk kon maken dat u niet zou kunnen rekenen op bescherming in Georgië.”

Verzoeker nam, zoals in de bestreden beslissing terdege als volgt wordt onderbouwd, voor het overige geen andere stappen om bescherming te bekomen in Georgië:

“Verder overwoog u geen andere opties zoals ngo's of andere niet-overheidsinstanties zoals Public Defender die u zouden kunnen ondersteunen (CGVS 1, p. 15; CGVS 2, p. 11). U verklaarde namelijk dat het toch geen zin zou hebben (CGVS 1, p. 15; CGVS 2, p. 11). Echter blijkt het tegenovergestelde uit de beschikbare informatie die hierboven reeds werd besproken. Ook deed u nooit beroep op een advocaat en u gaf hiervoor de reden dat u geen tijd meer had (CGVS 2, p. 11). Uw problemen begonnen echter al geruime tijd voor uw vertrek waardoor u dus tijd genoeg had een advocaat te contacteren inzake uw problemen. Uw gebrek aan het zoeken naar mogelijkheden tot het verkrijgen van de nodige ondersteuning en bescherming zorgen ervoor dat u niet aannemelijk kon maken dat u niet zou kunnen rekenen op de nodige ondersteuning en bescherming in Georgië.

[...]

Tevens is het frappant dat u nooit stappen ondernam tegen de onrechtmatige vasthouding door de veiligheidsdiensten (CGVS 2, p. 9). U haalde aan dat niet-overheidsorganisaties geen tijd hebben hiervoor en eigenlijk ook niet veel kunnen doen (CGVS 2, p. 9). Uit de beschikbare informatie die hierboven reeds werd besproken blijkt nochtans dat er effectief organisaties zijn in Georgië die u hierin hadden kunnen ondersteunen. Dat u na dit incident geen beroep deed op de hulp van een niet-overheidsinstantie zorgt ervoor dat u niet aannemelijk kon maken dat u niet zou kunnen rekenen op de nodige bescherming in Georgië.

Bovendien is het zeer vreemd dat u nooit stappen ondernam toen uw bedrijven van u werden afgenomen (CGVS 2, p. 12). U wist zelfs van bepaalde bedrijven niet op welke basis ze van u werden afgenomen (CGVS

2, p. 12). *Dat u ook toen geen beroep deed op een advocaat of Public Defender is zeer frappant (CGVS 2, p. 12). U verklaarde dat dit kwam omdat u geen hoop meer had in rechtvaardigheid (CGVS 2, p. 12). Dit biedt ook opnieuw geen verklaring aangezien uit de beschikbare informatie hierboven blijkt dat u kon worden ondersteund inzake uw problemen. Ook hiermee kon u niet aannemelijk maken dat u niet zou kunnen rekenen op de nodige bescherming in Georgië.*

Van een persoon die rechten studeerde, contacten heeft met personen uit deze studies die werkzaam zijn voor verschillende diensten in Georgië, op de hoogte is van de mogelijkheden qua ondersteuning en bescherming in Georgië en zelf ooit werkte voor GYLA, kan verwacht worden dat deze meer stappen ondernam tegen dergelijke incidenten en gebeurtenissen (CGVS 1, p. 1; CGVS 2, p. 4-5, 8, 14-15). U bent namelijk zeer goed op de hoogte van het systeem in Georgië en had dus op zijn minst meerdere mogelijkheden kunnen uitputten om bescherming te verkrijgen. Dat u met uw profiel bijgevolg amper stappen zette zorgt ervoor dat u niet aannemelijk kon maken dat u niet zou kunnen rekenen op de nodige bescherming in Georgië."

De Raad merkt op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijke onderhouds bij het commissariaat-generaal meermaals verklaarde dat hij bedreigd werd nadat hij de klachten indiende, en dit soms ter verschoning van het feit dat hij zich niet verder informeerde over de klachten die hij neerlegde en het gebrek aan andere beschermingspogingen (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 15 en notities tweede persoonlijk onderhoud, p. 10). In dit verband dient het profiel van verzoeker – een jurist en ondernemer die zelf kennis heeft van het systeem in Georgië en met veel kennissen (administratief dossier, notities eerste persoonlijk onderhoud, p. 6) – andermaal benadrukt te worden. Gelet op dit profiel kan, ondanks de bedreigingen die hij zou ontvangen hebben na de eerste klachtneerleggingen, redelijkerwijze verwacht worden dat verzoeker via zijn kennissen – eventueel optredend als tussenpersoon – verdere stappen zou ondernemen of zich hier minstens grondiger over zou informeren.

Ook het profiel van de belagers van verzoeker kan geen verschoning voor zijn stilzitten bieden. Vooreerst blijkt uit de door verzoeker tijdens de administratieve procedure neergelegde en de bij het verzoekschrift gevoegde algemene informatie dat K. M., K. S., K. G. en D. S. (voornamelijk economisch) belangrijke personen in Georgië zijn en bepaalde meningen en belangen hebben, doch niet als dusdanig dat zij invloed hebben binnen het Georgisch rechtssysteem. Voor zover ervan uitgegaan wordt dat voormelde personen handlangers zijn van Ivanishvili, valt dit dan weer niet uit te sluiten in het licht van de voormelde COI Focus van 11 december 2023. Echter, uit deze COI Focus blijkt dat een gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden en dat dergelijke zaken doorgaans gemonitord worden door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven, *quod non in casu*.

Gelet op het voorgaande overtuigt verzoeker niet dat hij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hem gevreesde problemen, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hem hulp en/of bescherming te bieden. Hij toont aldus niet aan dat in zijn geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat hij daartoe geen toegang zou hebben en hij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.

2.3.7.6. Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure talrijk voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.7.7. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoeker geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

2.3.7.8. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in zijn hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Georgië.

2.3.8.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Georgië zou hebben gekend.

2.3.8.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.8.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.10. De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Waar verzoeker uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf november tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

K. VERKIMPEN,

De griffier,

K. VERKIMPEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

V. SERBRUYNS